

Publicerad 2006-09-28 23:20 av los clinton

det lilla torget om vintern

när vinden viner för kallt genom gränden
eller när era hjärtan är så kalla
att mitt hjärta får svårt att slå
går jag dit
för att tina mina minnen
som skall ge min själ näring

men jag kan inte värma mitt hjärta med mina händer
för ljudet av mina egna hjärtslag skrämmer mig
det påminner mig om hur kort livet är
som en snöflinga som smälter på ögonlocket
sen är det borta
och du återgår till det du var

på det lilla torget står tiden stilla
där kan jag gå och minnas allt
som en gång var vackert
där kan jag minnas allt utan vemod
där behöver jag inte låtsas

på det lilla torget kommer allt tillbaka
till och med det som jag förträngt
för allting har sin tid
och när jag är där är tiden att minnas
och mina minnen skall inte rosta likt koppartaken

och när den kalla vinter himlen öppnar sig för storm
faller de tunga snöflingorna över torget och taken
de dämpar bara omvärlden ännu mer
och mina frusna tår vill stanna ett tag till

sakta sprider sig kylan i hela kroppen
men när kylan spridit sig och jag inte längre känner något utom ansiktet
har snön fallit så djup att till och med jag kan göra änglar i den

sen är det dags att återvända hem till verkligheten
med mina frusna lemmar
men ängeln finns alltid kvar på det lilla torget med koppartaken

och om du letar efter mig,
så finner du mig där
på torget

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren los clinton med Poeter.se id #10443 innehar upphovsrätten